

***Picea pungens* 'Fat Albert'**
świerk kłujący 'Fat Albert'

Jedna z najlepszych odmian świerka kłującego, dzięki regularnemu, stożkowemu pokrowi, który osiąga łatwo i szybko. Tę cechę zawdzięcza silnej dominacji pędu głównego. Wyróżnia się bardzo gęstą koroną i dobrym wybarwieniem. Wzrost silny, podobny do wzrostu świerków rozmnażanych z siewu. Po 10 latach osiąga 2-3 m wysokości. Po wielu latach dorasta do 12-15 m. Gałęzie sztywne, odstające pod kątem prostym od przewodnika. Igły srebrzystoniebieskie, stosunkowo krótkie i grube, bardzo kłujące, promieniście ustawione naokoło pędów, zachowują intensywny kolor przez cały rok. Do sadzenia w miejscach słonecznych. Roślina o małych wymaganiach glebowych, bardzo odporna na niskie temperatury i suszę. Dobrze rośnie na wszystkich uprawnych, ogrodowych glebach, najlepiej na żyznych, wilgotnych, przepuszczalnych, kwaśnych lub lekko kwaśnych. Najlepiej wygląda posadzona pojedynczo lub w niewielkiej grupie. Polecana do dużych ogrodów i parków. Rozmnażana przez szczepienie. Młode szczepione rośliny wymagają palikowania do momentu wytworzenia regularnego pokroju. Ta odmiana łatwo wyprowadza przewodnik i wymaga podwiązki w początkowym okresie uprawy.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Jean Iseli (1934-1986); wprowadzenie do handlu: Iseli's Nurseries 1981 Borning, Oregon, USA
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkogagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchnicza
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki
strefa	4

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;